

[Thestrup.]

Jeg deler ikke det ærede medlem hr. Per Federspiels betænkeligheder, og jeg mener i øvrigt, at vi under udvalgsbehandlingen kom så langt, at vi i nogen måde kunne opgave disse betænkeligheder. Jeg håber derfor, at vi, når vi får den udvalgsbehandling, som er anbefalet, og som jeg også meget vil anbefale, så når til enighed om lovforslaget, og at vi dermed når frem til nogle fællesnordiske regler på dette område. Jeg tror nemlig, det er et område, hvor fællesnordiske regler har ret stor betydning for bekæmpelsen af kriminaliteten.

Lannung: Jeg kan også på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Da lovforslaget jo er identisk med det, vi havde til behandling i forrige samling, kan jeg henvisse til mine udtalelser ved førstebehandlingen dér.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at det svenske lovforslag om samme emne i mellemtiden er gennemført som en lov, der, efter hvad der foreligger oplyst, på alle væsentlige punkter svarer til det her foreliggende lovforslag, og jeg forstår tillige, at det norske forslag, som den højtærede justitsminister kunne oplyse snart kan ventes fremsat, ligeledes vil svare til vort forslag, således at der ikke på forhånd er grund til at frygte, at resultatet for Norges vedkommende på væsentlige punkter skulle blive anderledes end det danske, hvad der jo også er af vigtighed for vor stillingtagen ikke mindst på grund af visse betænkeligheder, der har været fremme fra anden side, og som også har været nævnt her i dag. Specielt med hensyn til muligheden for — for mere er det jo ikke — udlevering af visse politiske lovovertrædere, nemlig ikke-danske politiske lovovertrædere — danske kan jo ikke udleveres i henhold til lovens § 4 — men også under hensyn til Norges forventede stilling håber jeg, at det foreliggende lovforslag hurtigt vil kunne fremmes.

Jeg benytter lejligheden til at sige, at man fra Europarådets side jo håber, at Danmark inden længe vil finde det muligt at ratificere den europæiske konvention om udlevering, og hvis grunden til, at man endnu ikke har ratificeret — man har jo tiltrådt for længe siden, men altså endnu ikke ratificeret, så-

ledes som Sverige har gjort det — hvis grunden er den, at man venter på de vesteuropæiske lande, vel først og fremmest på Frankrig, Holland og Belgien, som oprindeligt syntes at være særlig interesseret i denne konvention, ja, så forstår jeg det, men da konventionen efter min opfattelse tjener et fornuftigt formål og der formentlig ikke kan rejses alvorlige indvendinger imod den set fra et dansk synspunkt, håber jeg, at vi snart kan følge Sveriges eksempel. Jeg vil være taknemlig for en udtalelse herom fra den højtærede minister.

Gøting: Jeg skal henholde mig til, hvad jeg sagde ved første behandling i sidste samling, og endnu en gang tilsige retsforbundets støtte til dette led i den påtænkte fællesnordiske lovgivning. Så vidt jeg kan skønne, skrider sagerne planmæssigt frem i vore skandinaviske nabolande. I Sverige har man allerede gennemført en lov, i Norge ventes et forslag fremsat og i Finland er der et under udarbejdelse, og her er vi også i gang med et, så der skulle efter min mening være al mulig grund til at tro, at vi også kunne finde frem til en løsning i udvalget.

Fuglsang: Som helhed kan også jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til det her fremsatte lovforslag. Det er jo et led i udbygningen af de nordiske forbindelser, og det indeholder også som helhed taget både gode og fornuftige regler angående udlevering af lovovertrædere — også på en måde, der i de fleste tilfælde vil være til nytte for de pågældende selv.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men mon det ikke i dette tilfælde havde været fornuftigt i første omgang at holde vore enhedsbestrebelselser til Norge og Sverige, de lande, som vi historisk set er nærmest knyttet til, og som vi også umiddelbart har mest samkvem med?

Derimod vil jeg gerne bede det udvalg, som jeg formoder må komme, se lidt på et par andre enkeltheder. Der er for det første § 4, der, som det allerede er nævnt heroppefra, kan indebære en farlig begrænsning af asylretten. Det er tidligere nævnt, at den situation, vi har i øjeblikket de nordiske lande imellem, ikke altid har eksisteret; der er nævnt besættelsestiden og den situation, Sverige stod i dengang, og man kunne